

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: J. T.,
zastoupená opatrovníci J. Z.

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.9.2017 č. j. MPSV-2017/190923-923, o
dávku pro osoby se zdravotním postižením příspěvek na zvláštní pomůcku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 1.6.2017 č. j. 198363/17/OP ve věci zamítnutí žádosti o dávku pro osoby se zdravotním postižením příspěvek na zvláštní pomůcku – „motorové vozidlo“ dle § 9 zákona č. 329/2011 Sb., o

poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že je osobou těžce zdravotně postiženou, žije se svými prarodiči, kteří se o ni částečně starají od narození, oběma prarodičům je 84 let. Před deseti lety její opatrovnice za účelem přepravy opatrovance – žalobkyně obdržela příspěvek na pořízení automobilu. Již tehdy byl automobil kupován jako použitý. V současné době již vyžaduje velké náklady na stále častější opravy a rodina se obává, že již brzy nebude použitelný. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem žalovaného, že se u ní nejedná o postižení, které by zakládalo nárok na přiznání příspěvku na pořízení zvláštní pomůcky – motorového vozidla. Skutečnost, že je osobou těžce zdravotně postiženou dokazuje i fakt, že je jí přiznán průkaz osob se zdravotním postižením třetího stupně, tedy ZTP/P. Byl jí také přiznán příspěvek na péči ve III. stupni závislosti a je poživatelkou invalidního důchodu. Byla u ní diagnostikována středně těžká mentální retardace a další závažné zdravotní problémy. Zejména těžké astma a alergie. V důsledku mentální retardace, kterýžto stav je vážný, trvalý a léčebně neovlivnitelný, zůstaly její schopnosti na úrovni předškolního dítěte, nedokáže současně zvládat svou denní existenci, nemůže zůstat bez dozoru. Zdravotními posudky je konstatována její neschopnost přepravy veřejnými dopravními prostředky. Špatně snáší kontakt s cizími lidmi, akceptuje jen nejbližší rodinu nebo dlouhodobé přátele, nedokáže se samostatně pohybovat ani ve známém prostředí. V důsledku vážných zdravotních problémů je rovněž dlouhodobě vážně omezena její funkční hybnost. Sama ujde jen velmi krátké vzdálenosti. Při chůzi se zadýchává, trpí bolestmi nohou a zad. Žalovaný v rozhodnutí nijak nerefletoval skutečnost, že se musí pravidelně dopravovat k lékařům, neboť kompenzace jejího zdravotního stavu je závislá na pravidelném denním podávání předepsaných léků. Dalším důvodem, proč musí pravidelně cestovat je již výše uvedená citová fixace na její opatrovnice a rovněž skutečnost, že nemůže být ponechána bez dozoru. Důvodem, proč se nemůže přepravovat veřejnou dopravou, je kromě psychického stavu, i těžké astma a alergie, jimiž trpí, kdy by právě toto prostředí ve veřejné dopravě mohlo u ní spustit astmatický záchvat nebo alergickou reakci. Žalobkyně poznamenala, že rovněž její opatrovnice je v poslední době vlivem svého zdravotního stavu odkázána na pohyb za pomoci francouzských holí a přepravování prostředky veřejné dopravy zvláště v situaci, kdy ji vždy musí doprovázet i žalobkyně, je tak pro ni těžko realizovatelné.
3. Žalobkyně dále uvedla, že skutkový stav zjištěný žalovaným je v rozporu se spisy, nemá v nich oporu a vyžaduje zásadní doplnění. Žalovaný nevzal výše uvedené skutečnosti v potaz i přesto, že mu musely být známy a jen některé z nich uvedl ve svém rozhodnutí.
4. Dle žalobkyně by soud měl rovněž vzít na vědomí skutečnost, že její zdravotní stav před příslušnými hodnotiteli nebo komisemi je vždy posuzován v situaci, kdy je se svou opatrovníci, tedy osobou, na kterou je zvyklá a pod vlivem léků, které mají její psychické nebo zdravotní problémy kompenzovat. Rovněž byla dosud vždy schopna se k příslušnému posouzení se dostavit způsobem, na který je zvyklá. Pokud by se ale byla nucena dopravit veřejnou dopravou, je pravděpodobné, že by u ní došlo k dekompenzaci jejího stavu a k vyšetření komise by se nemohla dostavit vůbec anebo

ve stavu, který by byl s velkou pravděpodobností horší. Komisi posuzující její zdravotní stav v odvolacím řízení považuje žalobkyně za podjatou vůči své osobě, a to pro nevhodné chování některých členů komise. Posuzující lékařkou byla její opatrovnice mimo jiné poučena, že příspěvek na péči, který žalobkyně pobírá, není určen na útratu např. v restauračních zařízeních. Takové poučení se opatrovnice hluboce dotklo. Obává se, že k takovým poznámkám se mohla členka komise odhodlat např. kvůli vysokému věku opatrovnice, nebo proto, že žalobkyně a opatrovnice žijí v sociálně znevýhodněné oblasti Vítkovska v malé vesničce, což však mohlo v členech komise vyvolat neoprávněný pocit, že lidé z takovýchto oblastí žijí nedůvěryhodným způsobem života. Rovněž bylo opatrovnici stejnou členkou komise doporučeno, že příspěvek na péči, který je vyplácen ve prospěch žalobkyně, je určen např. na to, aby opatrovnice vozila žalobkyni k lékařům taxíkem. Takové luxusní jednání si opatrovnice žalobkyně dovolit nemůže. Jako podjatou označuje komisi i přesto, že si je vědoma, že nebude schopna toto své tvrzení pravděpodobně prokázat, neboť u jednání komise byla přítomna pouze ona sama a opatrovnice. V závěru žalobkyně uvedla, že nebude-li jí příspěvek na pořízení motorového vozidla přiznán, hrozí, že se tím významně stíží její možnost návštěvy nezbytných lékařských odborníků a rovněž omezí možnost širšího sociálního kontaktu.

5. Žalovaný v písemném vyjádření popsal průběh správního řízení a zdůraznil, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku (pořízení motorového vozidla) dle ust. § 9 odst. 2 a odst. 6 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. Je-li příspěvek na zvláštní pomůcku poskytován na pořízení motorového vozidla, je rovněž podmínkou, že se osoba opakovaně v kalendářním měsíci dopravuje a že je schopna řídit motorové vozidlo nebo je schopna být převážena motorovým vozidlem; splnění podmínky opakovaného dopravování prokazuje žadatel čestným prohlášením. V souladu s ust. § 28 zákona o sociálních službách a ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, požádala žalovaná o posouzení zdravotního stavu Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV). PK MPSV při vypracování posudku ze dne 16.8.2017 vycházela z posudkového spisu OSSZ Opava, ze spisu žalované, ze zdravotnické dokumentace žalobkyně u praktické lékařky a odborných lékařů a z vlastního vyšetření PK MPSV při svém jednání. PK MPSV v posudkovém zhodnocení uvedla, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je zejména lehká až středně těžká mentální retardace – IQ 56. Ve zdravotní dokumentaci žalobkyně je uvedena inkontinence a palpační citlivost lumbosakrální páteře s omezením předklonů. Horní i dolní končetiny jsou bez patologických nálezů, stoj a chůze je samostatná. Žalobkyně ujde maximálně 500 m, při chůzi je dušná. PK MPSV provedla v rámci odvolacího řízení nové posouzení, nehodnotila však odlišně od posudkové lékařky OSSZ Opava. U žalobkyně nelze konstatovat funkční či anatomickou ztrátu obou dolních končetin v bércích a výše, funkční ztrátu obou dolních končetin na podkladě úplné obrny – plegie, funkční ztrátu jedné horní a dolní končetiny na podkladě úplné obrny či plegie, jde o absenci anatomické ztráty dolní končetiny ve stehně a výše, žalobkyně netrpí ankylózou nosných kloubů – tj. kolen, kyčlí s flekčními kontrakturami, ani

ztuhnutím všech úseků páteře s těžkým omezením hybnosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin, a nejde ani o kombinaci těžkého postižení několika úseků páteře a těžkého postižení hybnosti nosných kloubů dolních končetin, příp. ankylózy s flekční kontrakturou, taktéž ani o „nestabilitu pánevního pletence“ se středně těžkými až těžkými parézami dolních končetin. Žalobkyně nemá závažné svalové atrofie trupového a končetinového svalstva s odkázaností jen na invalidní vozík. Není u ní ani patřičně těžký mentálně kognitivní deficit typu těžké či hluboké mentální retardace. Nejde tedy o osobu, která má těžkou vadu nosně pohybového aparátu anebo těžkou či hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Posudek byl vypracován posudkovou komisí v řádném složení a obsahu odůvodnění posudkového závěru ve vztahu ke zdravotnímu stavu žalobkyně. Posudek je dostatečně vypovídající a přesvědčivý. Po provedeném řízení a zhodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí dospěla žalovaná k závěru, že žalobkyně není osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, proto odvolání žalobkyně zamítla a rozhodnutí úřadu práce potvrdila.

6. K žalobním námitkám žalovaný dále uvedl, že nárok na průkaz, příspěvek na péči a invaliditu se posuzuje odlišně od příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla. Odkázal na diagnostický souhrn obou posudkových orgánů a poznamenala, že se v rozhodnutí blíže nezabývala pravidelnou dopravou, neboť žalobkyně dle § 9 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, nesplnila nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovanou na pořízení motorového vozidla, neboť není osobou, která by měla těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Zdůraznil, že úkolem posudkových komisí je zhodnotit zdravotní stav účastníků řízení podle kritérií stanovených právními předpisy. Žalobkyně i její opatrovnice byly jednání posudkové komise přítomny, byly seznámeny s posudkovými kritérii, výčtem podkladů i s posudkovým závěrem. K namítané podjatosti lékařky – členky posudkové komise žalovaný uvedl, že podjatost členů PK MPSV v průběhu odvolacího správního řízení žalobkyně prostřednictvím opatrovnice nenamítala. Na její žádost byla jednání PK MPSV se žalobkyní přítomna. Pracovnice žalované nebyla jednání posudkové komise přítomna. To, že posudková lékařka opatrovnici žalobkyně vysvětlila, k jakému účelu lze využít poskytovaný příspěvek, nelze ze strany posudkového orgánu chápat jako diskriminaci či útok na její osobu. Pro posouzení nároku na příspěvek ne zvláštní pomůcku není ani podstatné to, v jaké lokalitě posuzovaná osoba žije. Pokud v minulosti snad došlo k přiznání příspěvku, jak je uvedeno v žalobě, stalo se tak zřejmě podle § 35 odst. 2 vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se prováděl zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, platné do 31.12.2011. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s., přezkoumal napadené rozhodnutí i zákonnost správního řízení, které předcházelo jeho vydání, dle skutkového a právního stavu k datu vydání

napadeného rozhodnutí a žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

8. Vzhledem ke splnění zákonných podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.
9. Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku stanoví § 9 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů.
10. Podle ust. § 9 odst. 2 citovaného zákona ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ve znění do 31.12.2017 (dále jen ve znění pozdějších předpisů), nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.
11. Podle ust. § 9 odst. 3 téhož zákona, za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok.
12. Podle ust. § 9 odst. 4 téhož zákona, zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.
13. Podle ust. § 9 odst. 6 citovaného zákona, je-li příspěvek na zvláštní pomůcku poskytován na pořízení motorového vozidla, je rovněž podmínkou, že se osoba opakovaně v kalendářním měsíci dopravuje a že je schopna řídit motorové vozidlo nebo je schopna být převážena motorovým vozidlem; splnění podmínky opakovaného dopravování prokazuje žadatel čestným prohlášením.
14. Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku je uvedeno v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., v níž pod odstavcem 1 písm. a) až k) jsou taxativně vyjmenována zdravotní postižení, která jsou kvalifikována jako těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí [a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše, b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérci a výše, d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí, f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin, g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina, h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška

postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm, i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu, j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny, k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin, l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování). V odstavci 4 citované přílohy je stanoveno, že za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému se považují a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l), odst. b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stav na rozhraní těžké mentální retardace.

15. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 1.6.2017 č. j. 198363/17/OP byla zamítnuta žádost žalobkyně o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, neboť nesplňuje podmínku zdravotního stavu pro jeho přiznání. Správní orgán I. stupně pro účely řízení o příspěvku na zvláštní pomůcku požádal Okresní správu sociálního zabezpečení v Opavě o posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Dle posudku o zdravotním stavu ze dne 11.5.2017 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje mentální retardace na hranici lehké až středně těžké, IQ 56. Dle posudku OSSZ nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaného na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4 přílohy k citovanému zákonu. V posudku jsou specifikovány rozhodující podklady, z nichž při posouzení zdravotního stavu žalobkyně bylo OSSZ vycházeno. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Rozhodnutím ze dne 15.9.2017 č. j. MPSV-2017/190923-923 odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V průběhu odvolacího řízení si žalovaný vyžádal posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky. Posudková komise v posudku ze dne 16.8.2017 uvedla, že při vypracování posudku vycházela z následujících rozhodujících podkladů: posudkový spis OSSZ, spis žalovaného, lékařský nález ošetřující lékařky MUDr. Š. ze dne 31.3.2017, lékařský nález z alergologie MUDr. B. ze dne 20.10.2016, nález z psychiatrie MUDr. P. ze dne 5.10.2016, neurologie MUDr. P. ze dne 11.10.2016, ORL MUDr. L., Ph.D. ze dne 8.7.2016 a 3.8.2016. Při jednání posudkové komise byly předloženy lékařské nálezy z psychiatrie od MUDr. P. ze dne 5.4.2017 a 2.8.2017. Dle lékařského vyšetření MUDr. P. je žalobkyně v dlouhodobé péči psychiatrické ambulance pro středně těžkou mentální retardaci, má poruchy chování, je omezena ve způsobilosti k právním úkonům. Pomocí psychofarmak se daří držet stav relativně stabilní. Bývají ale afektivní výbuchy při narušení stereotypu. Při cestování prostředky městské hromadné dopravy hrozí dekompenzace stavu. Je nesoběstačná, závislá na pomoci rodiny. Z posudku plyne, že žalobkyně byla spolu s opatrovnící přítomna jednání posudkové komise. Při jednání bylo zjištěno, že žalobkyně není schopna žádné práce, léky užívá, chodí pravidelně co 2 až 3 měsíce na kontroly na psychiatrii, chodí bez pomůcek, ale daleko nejde, i po krátké chůzi ji bolí nohy, je silná astmatička. Opatrovnice žalobkyně uvedla, že se žalobkyni třese pravá ruka, i přes nasazení medikace praktickým lékařem údajně nelze vyléčit. Žalobkyně také trpí únikem moči,

není schopna využívat autobusovou dopravu. Není schopna vařit, prát, uklízet, je často unavená, hodně spí. Dopravuje se k lékařům na psychiatrii, alergologii, ORL. V rámci diagnostického souhrnu posudková komise uvedla, že se u žalobkyně jedná o mentální retardaci na hranici lehké až středně těžké, IQ 56, poruchy chování anamnesticky, žalobkyně dále trpí vrozenou srdeční vadou, astma bronchiale, pollinosa, stav po opakovaných ORL operacích, valgosní kyčle, vert. algický syndrom lumbosakrální páteře, essentiální tremor – sek. parkinson. sy., inkontinence SKP 1. Posudková komise zhodnotila, že u žalobkyně nelze konstatovat funkční či anatomickou ztrátu obou dolních končetin v bérkách a výše, funkční ztrátu obou dolních končetin na podkladě úplné obrny – plegie, funkční ztrátu jedné horní a dolní končetiny na podklady úplné obrny či plegie. Je u ní absence anatomické ztráty dolní končetiny ve stehně a výše, není ankylóza nosných kloubů – tj. kolen, kyčlí s flekčními kontrakturami. Není ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením hybnosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin. Nejde o kombinaci těžkého postižení několika úseků páteře a těžkého postižení hybnosti nosných kloubů dolních končetin, příp. ankylózy s flekční kontrakturou, taktéž ani o „nestabilitu pánevního pletence“ se středně těžkými až těžkými parézami dolních končetin. Nejsou u ní závažné svalové atrofie trupového a končetinového svalstva s odkázaností jen na invalidní vozík. Není ani patřičně těžký mentální kognitivní deficit typu těžké či hluboké mentální retardace. Nejde tedy o osobu, která má těžkou vadu nosně pohybového aparátu anebo těžkou či hlubokou mentální retardaci. Na závěr posudková komise uvedla, že žalobkyně není osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., v platném znění, těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí, uvedenou v písmenu a), b), d) – e) a l) bodu 1 části I. přílohy k citovanému zákonu, nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bod 4 části I. téže přílohy. Ve správním spisu je obsažen i protokol o jednání posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 16.8.2017, z něhož nplyne, že by žalobkyně prostřednictvím své opatrovnice vznesla námitku podjatosti některého z členů posudkové komise. Předsedkyní komise byla MUDr. M. K., dalším lékařem byl MUDr. Š. M. s odborností psychiatrie. Žalobkyně, resp. její opatrovnice byly seznámeny se složením komise, rovněž tak se základním výčtem podkladů, které komise měla k dispozici.

16. Z uvedeného posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 16.8.2017, jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný vycházel.
17. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný ve správním řízení dostatečně přesvědčivě a objektivně zdůvodnil a vyhodnotil zjištěný zdravotní stav žalobkyně. Dle názoru soudu postup ze strany správních orgánů nevyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci. Posudková komise při hodnocení zdravotního stavu žalobkyně vycházela komplexně ze zdravotní dokumentace vyžádané od praktického lékaře, nálezů odborných lékařů, zhodnotila doložené lékařské zprávy, vycházela i z vlastního vyšetření žalobkyně. Opatrovnici žalobkyně byla dána možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, jak se podává z obsahu správního spisu. Výzva byla opatrovnici doručena 28.8.2017. Na tuto výzvu opatrovnice

žalobkyně nereagovala, žádné další vyjádření před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí neučinila, nenavrhovala další důkazy, a ani nevznesla žádné případné námitky. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí jednoznačně uvedl, z jakého důvodu nelze žádosti žalobkyně vyhovět, rozhodnutí obsahuje dostatečně určité a srozumitelné odůvodnění, žalovaný se v něm náležitě vypořádal se všemi odvolacími námitkami. Soud ve shodě s žalovaným považuje posudek PK MPSV ČR v Ostravě za zcela dostačující podklad pro rozhodnutí žalovaného, neboť obsahuje zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně ve vztahu k rozhodným kritériím pro přiznání předmětného příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, obsahuje uvedení důvodů, které komisi k jejímu závěru vedly. V daném případě je nesporné, že žalobkyně netrpí těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, ani těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí. U žalobkyně se nejedná o zdravotní postižení taxativně vymezené v bodu 1 písm. a), b), d) až i) a l) části I. přílohy k uvedenému zákonu, ani o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace, jak výše uvedeno. Závěr žalovaného, že žalobkyně nesplňuje zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo dle ust. § 9 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je správný. K žalobním námitkám soud dále uvádí, že kritéria pro hodnocení nároku na průkaz, příspěvek na péči a invaliditu se hodnotí odlišně od příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla. Okolnost, že žalobkyně je držitelkou průkazu osoby se zdravotním postižením označeným symbolem ZTP/P, že pobírá příspěvek na péči ve třetím stupni a je invalidní ve III. stupni jsou ve vztahu k posuzované věci proto bez právního významu a hodnotit nelze ani zdravotní stav opatrovnice žalobkyně, neboť z citované právní úpravy žádná takováto povinnost, tedy aby bylo přihlíženo i ke zdravotnímu stavu opatrovníka žadatele o příspěvku, neplyne.

18. Z výše uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
19. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. a skutečností, že žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.02.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje